

Виходить у Львові по дню (крім неділя і гр. кат. св'ят) о 5-ій годині по полудні.

Редакція і Адміністрація: у Львові Чарнецького ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати поштової.

Реклямації незалпечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Стараєствах на провінції: на цілий рік зр. 2.40 на пів року „ 1.20 на чверть року „ —.60 місячно . . „ —.20 Поодинокє число 1 кр.

З поштовою пере-силкою:

на цілий рік зр. 5.40 на пів року „ 2.70 на чверть року „ 1.35 місячно . . „ —.45

Поодинокє число 3 кр.

Проба з новим ладом.

Вже від давна думає дехто над тим як би завести лад між людьми, щоби ніхто не мав більше як другий, а щоби всім добре вело ся, всі жили у вигодах користаючи із спільного майна і спільних доходів. З того пішли спори; одні казали, що такий новий лад на св'іті можна завести, коби лиш всі хотіли на то приста-ти, другі казали, що то просто річ неможлива і не далась би ніяк перевести, хоч би на то всі люди згодили ся, бо остаточно такий лад про-тивний цілій природі чоловіка. Але що тут го-ворити багато; словами можна і сяк і так дока-зувати — найліпший доказ може дати хиба про-ба. Отже й зроблено кілька таких проб, котрі остаточно не довели до нічого. Про одну таку замігну пробу з новим ладом хочемо тут дещо розказати.

Три роки тому назад вїхало з Австралії около 600 робітників і селян до полудневої Америки в тій ціли, щоби там завести собі спо-сіб життя на новий лад. Проводирем їх був якийсь Віллем Ляне. Але ось недавно тому ро-зійшла ся була чутка, що проба сих людей не удала ся, що колонія устроєна на новий лад, на спілку, розбила ся. Знайшло ся в Англії то-вариство, котре було цікаве, що стало ся з тою спілкою і вислало свого окремого справознавця до тої колонії, щоби він на місци розслідив стан річи і дав о тім знати. Справознавець Аль-фред Роґере поїхав і доносить тепер так:

Параґвайске правительство дало поселен-

цям 310.000 морґів землі і обіцяло ся не жа-дати від них через 10 літ ніякої сплати, ані податків, ані мита і акцизи при вивозі і при-возі товарів. За то мали поселенці обовязати ся поселити на тім ґрунті до 6 літ 1200 ро-дин з 4000 до 5000 душ разом. Однакож бо-гато з перших поселенців не могли видержати перших трудів і недостатку та вернули ся на-зад до давного краю і розпускали о кольонії всілякі неправдві вісти. З другими знов тру-дно було дійти до ладу, бо не хотіли слухати і для того може яких 50 людей під проводом Ляйнеґо віддалило ся від первістної кольонії та заложили собі окрему. В первістній кольонії лишило ся около 200 людей — отже не могли зробити того, до чого зобовязали ся. Але пра-вительство єсть їм прихильне і дало їм инший ґрунт, де они мають пять своїх хуторів. Той новий ґрунт має 130.000 морґів, може виживи-ти 50.000 штук худоби і 5000 людей. Ґрунт той складає ся з пасовиска, лісів і мочарів. Па-совиско ужите на поле єсть так урожайне, що дає з морґа 50 бушлів (1 бушель значить 35 літрів, більше менше наша чвертка або ділетка, отже 50 чверток або звиш 12 кірців) кукурудзи. Дерево з лісів єсть дуже цінне а тростини бам-бусові єсть велика маса; помаранчі ростуть дико і родять через цілий рік. Крім того єсть ще брескині, фіґи і рід черешень. Засаджено 300 штук бананів а корч званий мате, котрого листе заступає хінський чай, удає ся тут дуже добре. З худоби єсть тепер 480 ялівника і 180 коний; відтак 270 безрог і 1500 куриї. Кури єсть приватною власностію, всі инші звїрята то вже спільна власність всіх колоністів. Управляні ґрунти родять кукурузу, мандіоку,

солодки бараболі, тростину цукрову і т. д. Із заведень промислових єсть млин, тартак, млин до ростирания тростини цукрової і три опихаль-ні, в котрих опихають дубову кору до гарбо-ваня. До вивозу надає ся дуже добре огородо-вина, котра тут буває дуже красна; головкї капуста, що важать більше як по 10 фунтів, то не велика рідкість. Ранні бараболі на торзі в місті Ассунціон платять ся по 13 фунтів штерлінґів (звиш 130 зр.) за 1000 кильо. Крім того засаджено ще 400 корчів кави. Все здає ся дуже добре і має легкий відбут, а продукція збільшає ся з року на рік о 10 процент.

Установа в кольонії єсть така, що ціла кольонія до спілки бере на себе всі продукти і розділ їх, купує і продає, спроваджує маши-ни і стараєсь о капітал, старає ся о виживленє і вихованє дїтий а надвишку із чистого дохо-ду розділяє межки всіх дорослих членів кольо-нії без ріжнвиці пола і віку, без взгляду на то, чи хтось слуга або чи більше або менше здібна голова або здібний робітник. Всі продукти при-ходять до центрального уряду і до спільного складу. Гроший (звичайних) не має ніхто; за то дістає кожний колоніст чек (квіт) на ро-боту вартости 4 доларів 20 центів (долар 2 зр. 50 кр.) з додатком чека на одїж вартости 2 до-ларів на тиждень. Чек на одїж можна лиш на одїж ужити. За ті чеки видає ся із складу все, чого кому потреба. Ціну означає комітет, ко-трий постановляє також які товари треба спро-вадити з міста. Жінки стоять на рівні з муж-чинами, але їх уживають лиш до праня і до молочного господарства. Кожда родина має вла-сну хату а родинне житє стоїть під строгим доглядом.

28)

Діти капітана Гранта.

Фантастично-наукова подорож Юлія Верна.

(Дальше).

Учений географ сховав ся цілий між гус-тим листем, треба єго було аж кликати звідтам.

— Паґанель, Паґанель! — кричав Гле-нарван.

- Я тут! — відповів голос з гори.
- Де?
- На моїй вежи.
- Що там робите?
- Розглядаю ся по околици.
- Можете зійти на хвилю!
- Як мене потребуєте...
- Так.
- Чого?
- Хочемо від вас довідати ся через які краї переходить трийцятий семий рівнобіжник.
- Нічого лекшого — відповів Паґанель — не потребую навіть сходити на долину, аби вам то сказати.
- Слухаємо.
- Трийцятий семий полудневий рівнобіж-ник, виходячи з Америки перерізує Атлантій-ский океан.
- Що дальше?

— По дорозі стрічає остров Трістан д'Акуня.

- Добре.
- Переходить о два степені на полудне від пригірка Доброї Надії.
- А відтак?
- Іде півперек Індийского океана.
- Дальше...
- Дотикає острова св. Петра з громади островів Амстердамских, перерізує Австралію в провінції Вікторія.
- А дальше?
- Виходячи з Австралії...

Того реченя не докінчив. Чи нагадував ся учений географ, чи може не знав? Ні одно, ні друге, але нагле з верхка дерева дав ся чути страшний, проймаючий крик. Гленарван і єго товариші зблідли поглянувши по собі. Чи може грозила їм яка нова небезпечність, або чи бідолаха Паґанель упав з дерева? Вже Віль-сон і Мільреді кинулись єму на поміч, коли показало ся довге тіло ученого географа. Па-ґанель зсував ся з галузи на галузу і не міг нігде чіпнати ся руками. Чи жив ще, чи вже був мертвий, тяжко було відгадати — але був би упав певно до води, колиб майор не схопив єго сильною рукою і не задержав.

- Сердечно вам дякую, майоре! — крик-нув Паґанель.
- Що то? Що вам стало ся? — питав майор.
- Чи знов нове розсіянє?
- Так, так — говорив Паґанель придав-леним від зворушеня голосом. — Так, розсіянє і сим разом — незвичайне!

- Нічого не розумію.
- Ми помилили ся, все ще помиляємо ся! Поміляємо ся заєдно!
- Говоріть яснійше.
- Льорде Гленарван, майоре, Роберте, мої приятелі — кричав Паґанель — кажу вам ще раз, що ми на фальшивій дорозі, бо глядаємо Гранта там, де єго нема.
- Що то значить? — питав зачудований Гленарван.
- Так, ще раз повторяю, що не лиш не-ма єго тут, але навіть ніколи єго тут не було.

XXIV.

Ще житє на галузи.

Ті слова всіх адивували. Що хотів Паґа-нель сказати ними? Чи стратив розум? Одна-кож говорив з такою певностію, що очи всіх звернули ся на Гленарвана. Той висказ Паґане-ля був безпосередною відповідію на кинене льордом питанє. Однако Гленарван покивав го-головою на знак запереченя; тільки-ж Паґанель, що умів над собою заволодіти відозвав ся спо-кійним голосом тими словами:

- Так, так мої приятелі, ми ішли фаль-шивою дорогою в наших гляданях. Ми вичи-тали в документі то, чого там цілком нема.
- Пане Паґанель, кажу вам ще раз, го-воріть яснійше — сказав майор. — Ніхто не го-ден вас зрозуміти.
- То дуже ясна річ, пане майоре. Я по-миляв ся так як і ви; разом з вами розумів

Обставини суть отже дуже догідні для кольтоністів, поживи єсть подостатком а сирого материялу до переробки також велика маса. Кождий дорослий не потребує більше виробити продуктів на рік, як лиш тільки, щоби дістав за них на торзі 27 доларів (около 70 зр.), проче припадає на кольтонію саму. А мимо сих дуже користних обставин показало ся, що ті люди не могли жити в спілці. Новий лад життя на спілку не дав ся перевести, а найважнійша причина тому була — незгода і недбалість. Від самого початку не було в кольтонії згоди, одні другим не вірили. Найвисша старшина не могла удержати докладної контролі. Хоч рахунки вели ся докладно, то все-таки спільне майно розтрачувано; кольтоністи жили з капіталу замість з зарібку. Дерево і худобу страшно нищено і марновано, а всілякі знаряди понищено найбільше через недбалість, або таки умисно їх десь заподіяно. Кольтонія, основана на спілці розбила ся, а невдоволені і нездібні відлучили ся. Тепер осталась лиш мала горстка, котра під проводом нового старшини, робітника Казея, веде дальше розпочате діло, але мабуть лиш доти, доки знову не розібе ся.

Оттак випала проба з новим ладом життя на спілку.

Справи краєві

(Субвенції на дороги повітові і громадські).

З визначених Сеймом до розпорядимости Виділу краєвого 370.000 зр. на 1896 р. на залогому будови і реконструкції доріг повітових і громадських, признав Виділ краєвий слідуєчі дальші безворотні субвенції: Виділови повітовому в Збаражці на дороги Збараж-Підволочиска і Збараж-Березовиця 8000 зр.; — виділови повітовому в Тернополі на дороги Тернопіль-Грималів і Іванів-Обаринці 4000 зр.; — виділови повітовому в Раві на дороги Рава-Немирів 5000 зр.; — виділови повітовому в Гусятині на дороги Гусятин-Пробіжна 8000 зр.; — виділови повітовому в Ярославі на дорогу Угорка-Кривче 2500 зр.; — виділови повітовому в Борщеві на дорогу Озеряни-Більче-Усте єпископске 7000 зр.; — виділови повітовому в Горлицях на дорогу Кубилянка-Доминиковичі 3000 зр.;

виділови повітовому в Турці на дорогу Турка-Чорна 5000 зр.; — виділови повітовому у Львові на дорогу Львів-Щирець-Комарно 4000 зр.; — виділови повітовому в Жидачеві на дорогу Журавно-Стрий 3000 зр.; — виділови повітовому в Жовкві на дорогу Камінка-Батятичі 3500 зр.; — виділови повітовому в Косові на дорогу Ясенів-Косів 5000 зр.; — виділови повітовому в Дрогобичі на дорогу Борислав-Східниця 4000 зр.; — виділови повітовому в Підгайцях на дороги Підгайці-Божиків і Підгайці-Денисів 3000 зр.; — виділови повітовому в Самборі на дорогу Самбір-Мостиска 4000 зр.; — виділови повітовому в Мостисках на дорогу Ходновичі-Гусаків 4000 зр.; — виділови повітовому в Перемишлі дав Виділ краєвий з фонду позичкового дорожого на дорогу з Дусанова до Корелич позичку 2000 зр.

Перегляд політичний.

Нині відбуває ся в Палаті панів Ради державної засіданє а на порядку деннім стоять між іншими закон о податку від пукру, закон о катастрі податку ґрунтового і відписаня податків з причини нещастя елементарних. Палата послів збере ся знову аж в половині вересня.

Після Pest. Lloyd-a лагодять ся вже на прийнятє царя в Шенбруні ті самі апартаменти, в котрих перебував єго дід в 1873 в.

Хінський посол Лі-Гунг-Чанг став ся в Німеччині героєм дня. Тільки тепер і бесіди, що о нїм. Він їздив всюди, все оглядав а єго приймаєно всюди з великими почесами. В Кїль приглядав ся вправам маринарки і армії і має ще поїхати до Магдебрга і до Ессен. Хінський Бісмарк — так називають Лі-Гунг-Чанга — зложив павіть візиту німецькому Бісмаркови. З Німеччини має він ще поїхати до Франції, Бельгії і Голяндії, а відтак до Англії і Америки.

Князь Черногорский має з Відня поїхати до Білграду де перебуде чотири дні а відтак поїде до Цетинії. Зачувати, що сербекий король має поїхати до Цетинії на торжество юви-

лею 200-літнього панованя в Черногорі теперішньої династії.

Новинки.

Львів дня 26 червня 1896.

— Товариство „Просьвіта“ повідомляє Хв. виділи читалень „Просьвіти“ в повіті борщівськїм, що в сїх днях прибуде до їх громад вандрівний учитель господарства від товариства „Просьвіти“ у Львові в цілі провірена діяльності читалень „Просьвіти“, як також на люстрацію господарств, сполучену з наукою о справах просьвітно-господарских. Повідомляючи о тім Хв. виділи читалень „Просьвіти“, просимо о ласкаве прийнятє нашого вандрівного учителя господарства, а при тім заявляємо, що всі видатки вандрівного учителя покриває товариство „Просьвіта“. Честні громади, в котрих дотепер нема ще читалень „Просьвіти“, а хотїли би, щоби до них прибув наш вандрівний учитель з викладом, звольте зголосити ся до Вп. дра Михайла Дорундяка, адвоката в Борщеві. — За головний виділ товариства „Просьвіта“ у Львові дня 23 н. ст. червня 1896. *О. А. Торонський. Др. Кость Левицький.*

— З Ходорівщини пишуть нам, що дня 21 червня с. р. відбула ся там прогулька молодїжи шкільної з Боринич, Дроговича, Острова, Городища петнарского і Юшковець. Почин до сеї прогульки дав ґр. Мицельский з Боринич, котрий не щадив коштів і заходів, щоби угостити дїтвору в своїй палаті. Дїтий зїбрало ся до 300 під проводом своїх учителїв і катихита з Боринич о. Ів. Рудовича. По обділеню дїтий, гостили граєство Мицельські учителїв і о. катихита в своїх компатах. По полудни удали ся всі зібрані з дїтьми до двірської каплиці, де о. Рудович відправив короткїй молебень. Вечером відставлено молодїж двірськими возами домів: Прогулька була би о много гарнійше випала, коли-б не дощ, що не дозволив вичерпати повної програми.

— Убийство. Зі Скалата пишуть: На полю коло рогацьки кривецької найшла жандармерия трупа Ісаака Феля, шинкаря з Зарубинець, котрий тамтого четверга, вертаючи зі Скалату, пропав без вісти.

— Атентат на професора. В Земуні дня 24 с. м. студент четвертої класи школи реальної

я фальшиво документ, аж перед хвилею, коли відповідав на ваші питаня з вершка того дерева і задержав ся на слові „Австралія“ розяснила блискавка мій ум і...

— Як? — скрикнув Гленарван — ви гадаєте, що Гаррі Грант?...

— Гадаю — відповів Паганель — і я не ресьвідчений о тім, що слово „австраль“, яке находить ся в документі, то не ціле слово, як ми доси гадали, але то лише початок слова „Австралія“.

— То було би дивне! — сказав майор.

— Дивне? — відозвав ся Гленарван стискаючи рамена. — Не дивне, але просто неімовірне.

— Я не бачу в тім нічого надзвичайного і неімовірного.

— Як-же — живо говорив Гленарван — супротив того документу ви хочете доказувати, що *Британія* могла розбити ся на побережжі Австралії?

— Я певний, що так було! — відповів сьміло Паганель.

— Справді, пане Паганель, — сказав лорд Гленарван — дивує мене, що прось такого могло вийти з уст секретаря географічного товариства.

— А то чому? — спитав крайно обиджений Паганель.

— Тому, що коли ви припускаєте можливість слова „Австралія“, то припускаєте разом і то, що в ній могли би бути Індіяни, а преці о тім ще доси ніхто не чував.

Паганель усьміхнув ся на ті слова, немов би на них вже з гори приготовлений і відповів не надумуючись:

— Дорогий лорде, не тїште ся наперед, бо цілком вас побю, хоч би лише для того, аби пістити ся над Англіїцями в імени цілої Франції за колишні наші поражки під Кресі і Азенкур.

— Добре, дуже добре, пане Паганель, поборюйте своїх ворогів, але докажіть що правда по вашій стороні.

— Отже слухайте. В документі нема слова Індіянини, так само як нема згадки о Патагонії. Недокінчене французске слово інді... значить indigènes (тубольці), а ви ж мусите на то згодити ся, що й в Австралії суть тубольці.

Гленарван глядів на Паганеля з зачудованєм.

— Славно! Ваша правда, честний секретаре!

— Годите ся мильорде, що так треба документ розуміти?

— Згоджу ся, коли мене пересьвідчите, що неповне слово gonie не відносить ся до Патагонії.

— Певне що ні, — крикнув Паганель. — Тут нема і не може бути бесіди о Патагонії. Читайте то і розумійте як хочет, лише не Патагонія.

— Отже як?

— Про мене хоч і agonie!

— Agonie (мука), то може буде ще найліпше — відозвав ся майор.

— Менї всьо одно — відповів Паганель. — Чи се чи то слово, не має тут ніякої ваги; я навіть не буду над тим роздумувати, що оно тут може значити. Головна річ тота, що austral значить Австралію і я дивую ся, як ми могли відразу не розуміти того? Коли-б так я був найшов документ, або коли би ви не були мене збаламутили вашим толкованєм, то певне ніколи инакше не зрозумів би я єго, як саме тепер.

Послідні слова Паганеля прийнято голосними оплесками, подяками і славословленєм науки і знаня поважаного географа; всі вказували єму вдячність, а особливо Роберт, в котрого душі віджила на ново надія.

— Позвольте собі зробити ще одну замітку — сказав Гленарван — а тоді похилю і я чоло перед вашою наукою.

— Слухаю, мильорде.

— Як ви сполучите ті слова і в який спосіб відчитаєте документ?

— То дуже легко. Отсе документ — сказав Паганель, подаючи той цінний папір, над котрим роздумував вже від кількох днів.

Настала глибока мовчанка; Паганель хвиліку надумував ся, а вкїнци вказуючи пальцем на уривані стрічки, так читав:

Дня 7-го червня 1862 р. затонув тримащтовий корабель *Британія* з Ілзго по... (припустім: по двох днях, по трех днях, або по довших муках, але то річ меншої ваги) при берегах Австралії. Два моряки і капітан Грант хотїли добити ся до берега і дістали ся на сушу, де будуть (або суть) невільниками диких тубольців. Они кинули той документ і т. д. Чи то не ясно?

— Справді ясно і виразно, коли-б тільки назву „суша“ можна приложити до Австралії, що як звістно єсть островом.

— Але дорогий мильорде, будьте певні, що й найліпші географи згодили ся вже на то, щоби той остров називати сушію австральскою, пятою частию сьвіта.

— Отже коли так, дорогі приятелі, то нам не полищає ся нічого иншого як їхати до Австралії, нехай нам Бог помагає.

— До Австралії, до Австралії! — скрикнули хором всі товариші Гленарвана.

— Тепер бачу, пане Паганель, що ваша розсіяність, задля котрої ви дістали ся на поклад *Джукана*, стала для нас правдивим добродїєм.

— Припустім, що я ваш добродїй і не говорім більше о тім — сказав смирно учений секретар географічного товариства.

Милосович, одержавши злу ноту з математики, напав на професора того предмету Шака, вистрілив до него кілька разів з револьвера, а коли не поціявив, тогди вдарив его кольбою револьвера в голову і тяжко зранив. Молодого переступника уязнено.

— **Льосованє.** При вчерашнім тягненю 18-ої добродійної лотерії державної у Відні припала головна виграна в сумі 60.000 зр. на ч. 75.023, друга виграна 30.000 зр. на ч. 232.446, по 10.000 зр. виграла льоши ч. 180.541 і 285.385.

— **Скажені пси** появили ся у Львові і покусали кількох людей на ул. Осолінських, Замаретинівській і на Високом замку. Покусаним подала першу поміч станція ратункова.

— **Тристалітний процес.** В містечку Вірбург в Німеччині веде ся між баронами Тінген а громадою Бургзін процес почавши від 1595 р. Минувшої п'ятниці переслухувано свідків, а щоби процес не „тягнув ся“ ще дальше, постановлено вже слідующий речинець на день 1-го липня. Се справді цікаво, що не лише наші селяни люблять ся тягати навіть за дрібниці по судах, але також німецькі барони. Не зле було би також обчислити, кілька коштів той процес обі сторони за тих 300 літ і чи вартує справа ті гроші.

— **Новий спосіб убивання худоби** винайдено в Англії і зроблено з ним проби в Нью-Кесль і в Йоркі. Прилад винайшов Швайцарець Штакель, а складає ся він з короткого дула, як в револьвері, що розширює ся при кінці на подобу дзвінка. Конець дула утятий на вексель, відповідно до кута нахилени чола звіряти, так, що куля іде просто в голову. Коли приложити ся прилад до чола, ударяє ся в капсулю уміщену на переді, наступає вибух і звіря паде в одній хвили неживе. Проби виказали, що смерть приходить дуже скоро і не справляє болю. Той новий спосіб убивання буде ще й д'ятого догідний, що мясо звірят, котрі не терплять при убиваню великих мук, дасть ся довше держати і не псує ся.

— **Відстаючі уши.** Одна віденська газета доносить о цікавій операції, якої довершив професор Вайнлехнер в однім з віденських шпиталів. До того професора прийшов 38 літний єлюсарський челядник з просьбою, аби ему вирізав часть уха, бо відстаючі уши, як казав, стояли ему на перепоні від дитинства: він не міг добити ся в світі до ніякого становиска, а ще й всі висмівали его. Той челядник винайшов навіть прилад до

операції і просив професора, щоби ужив того приладу при вирізуваню. Вайнлехнер згодив ся на операцію, але взяв до неї власні інструменти. Насамперед вирізав кусник хрятки на пять сантиметрів довгий і 8 міліметрів широкий, а відтак зашив ухо шовком. Ту саму операцію зробив на другий день з правим ухом. Обі операції удали ся дуже добре і — як казав челядник — не справляли ему болю.

— **Сполученє Балтийского і Чорного моря.** Газети уже доносили о великаньскім проекті сполученя при помочи каналу морей Балтийского і Чорного. Канал повинен іти від Риги до Херсону і мати 64 метрів ширини на поверхності води, 35 метрів на дні; глибина его 8½ метрів. Таким способом по каналі можна буде проводити з одного моря на друге найглибше ідучі кораблі, вельти военні, які до сеї пори будувались. Загальна довгота каналу буде рівнатись 1800 кілометрам. Канал буде іти руслом Двини, Березини, а відтак Дніпра. Між Двиною і Березиною буде збудований сполучающий канал. Велике центральне озеро, около 250 гектарів простору, на болотах, між Припєттю і Березиною, буде старанно охоропатись. Прищєть буде сканалізована і при єї помочи центральне озеро буде стояти в звязи з Німеном і Вислою. Уклад терепу на заході Росії дає можливість виконати сей канал без внутрішних шлюз а мимо того зі сталим плесом води, регульованим в портах Риги і Херсону. Весь простор землі, куди має перейти канал, після геологічної структури, так зложеної, що роботи каналізаційні не роблять ніяких трудностей. Крім того, переважає там глина, то она охоронить береги від усуваня в наслідок перетіканя води. Вздовж цілого каналу, в головнійших містах мають бути побудовані пристані, іменню в Херсоні, Николаєві, Александрівску, Катеринославі, Кременчузі, Канєві, Переяславі, Києві, Динабурзі і Рязі. Відтак при помочи сканалізована побічних річок канал можна сполучити з цілим рядом міст, як Чернігів, Полтава, Житомир і др. Сила опадку води дасть можливість устроїти електричне освітленє по цілім каналі і кораблі так само вигідно будуть плавати поночю, як і днем. Надмір сеї сили можна зреалізувати для піднятя кораблів ідучих в сканалізовані ріки. Для переїзду каналом з Риги до Херсону требаїлиш 6 днів, числячи середню скорість 6 узлів на годину. Канал при рівночасних роботах в різних місцях, може бути викінчений за пять літ від того часу, коли зачне ся будувати.

коли кінчить ся приплив а зачинає ся відплив. Отже не можна було числити на уступленє води, доки она з такою силою пливе на північ.

Між тим коли лорд Гленарван з майором мірли воду, роздав ся на дереві вистріл, а вслід за ним майже рівно голосний крик радості. Тяжко було розпізнати, хто більше тішив ся: Роберт чи Паганель? Так зачаті лови обіцтовали для кухні подорожних як найліпші наслідки, тим більше що хитрий Вільсон зробив зі шпурка і шпильки вудку і наловив кількадесять риб, званих в тім краю „могаррас“, а загально люблених для делікатного смаку.

В тій хвили зішли мисливці з вершка омбуса. Паганель ніс осторожно яйця чорної ластівки і кільканапцять воробців насиляних на нитку; Роберт убив зручно кілька пар „гільгерів“ т. є. малих зелено-жовтих пташків з дуже смачним мясом. Паганель, що умів приладжувати яйця на пятьдесят один спосіб, мусів сям разом вдоволити сям тим, що улїк їх в горячїм попелі. Помимо того вечера відзначувала ся і добротою страв і великим їх добром: було там сушенє мясо, печені яйця, смажені „магаррас“ і печені на рожни воробці і „гільгероси“.

Розмова була дуже весела; дякувано Паганелеві, теперішному мисливцеві і кухареві — а він приймав подяки поважно і смирно, як пристало на ученого чоловіка. Відтак став любувати ся деревом, на котрім сидїли.

(Дальше буде.)

Штука, наука і література.

— **„Зорі“ ч. 11** містить: Початок повісті Ів. Левицкого „Не той став“; — стих В. Щурата „Просьба“; — продовженє образків з життя православного духовенства на Україні Per res aepistolorum Володим. Левенка; — стих Я.к. Щоголева „Бабусина казка“; — С. Яричевского „Поєзії в прозі“ (2 Пелїкани); — продовженє статі О. Кониського „Т. Шевченко в дорозі з заслання“; — докінченє розвідки В. Щурата „Французкий декадентизм в польській і великорускій літературі“; — оповістки і критичні замітки, біографію маляря В. Маковского, справозданє в загальних зборів наук. тов. ім. Шевченка і хроніку та бібліографію. — З ілюстрацій поміщено в сїм числі: портрет В. Маковского, К. Трутовского „У перевозу“ і вид школи в Турадах коло Жидачева. — „Російско-укр. словаря“ вийшов з сям числом „Зорі“ аркуш 10-ий тому III-го.

— **„Учителя“ ч. 12** обіймає: Продовженє статі Ант. Глодзиньского „Огород шкільний“; — продовженє статі „Розклад матеріалу наукового для шкіл 1 до 4-клясових типу низшого“ Юр. Любарта; — докінченє розвідки „Троякий початок фізики“; — статейку В. Ш. „Золоті слова Пестальцоцкого“; — статейку „З'їдомі і їдовиті губи“; — вісти з Руского товариства педагогічного, всячину і постанови властей шкільних.

Господарство, промисл і торгівля.

Торг збіжєвий.

Львів дня 23 червня: Пшениця 7-20 до 7-40 зр.; жито 5-75 до 6.—; ячмінь броварний 5.— до 5-20; ячмінь пашний 4-50 до 4-75; овес 5-50 до 6.—; ріпак 7-80 до 8-25; горох 4-50 до 7-50; вика 4-25 до 4-50; насінє льняне —.— до —.—; сїмя конопельне —.— до —.—; біб —.— до —.—; бобик 4-25 до 4-75; гречка 6-80 до 7.—; копюшина червона галицька —.— до —.—; шведська —.— до —.—; біла —.— до —.—; тимотка —.— до —.—;

ТЕЛЕГРАМИ.

Рим 26 червня. При величезнім здвизї народу відбула ся вчєра консистория в ціли вложєня барєтів на кардиналів зі Львова, Зальцбург, Валядолїда і Бурга. Папу витано грімкими окликами.

Булювайо 26 червня. Ворохобники обступили кріпость упривілейованої спілки (Chartered Company) в краю Машона і ограбили станцію Мірандоля. До краю Машона вислано відділ войска, зложеної з 60 людей, і одну мітралєзу Максїма.

Париж 26 червня. Нипі розпочав ся процес Артона, обжалованого за спроневіренє около 4 міліонів франків на шкоду товариства динамітового, за що він вже в 1893 р. був засуджений заочно на 20 літ примусової роботи.

Константинополь 26 червня. Грек Йованакї-ефєнді іменованій каймакамом в Цейтуни.

Фрїдріхсруге 26 червня. Кн. Бісмарк гостив вчєра пополудни через дві години хїньского посла Лі-Гунг-Чанга. По гостині попрацав ся з ним сердечно і відвів его аж до воза. Мпожєство людей перед палатою князя зробили ему грімку овацію.

Льондон 26 червня. В палаті послів заявив Курзон, що держави европейскі поручили згідно Портї знані вже три жаданя що-до Крєти, а також і загальну амнецію. Справозданє конєуля з Вану констатує добре поступованє властей і войска. На жаданє султана старають ся відеконсулі кількох держав европейских, щоби там якось завести спокій і порядок.

За редакцію відповідає: Адам Крєховецкий.

Так закінчила ся та розмова, котра мала видати в будучности такі важні наслідки. Она змінила цілком моральний настрій подорожних. Пригноблені підхопили они гадку Паганеля як нову нитку надії, котра мала їх повести з тих манівців непевности до витиченої мети. Тепер вже могли без страху покинути Америку і цілою думкою пєсли ся до Австралії. Вступаючи знов на поклад *Дункана* не принесуть вже злосчастних вістий і чорної розпуки, а леді Елена і Марія не будуть потребувати плакати за погібшим капітаном Грантом. Тому то тепер забули о всїх перебутих трудах і небезпечностях, радували ся як діти і лише одно було їм прикро, що не могли зараз пустити ся в дальшу дорогу.

Була четверта година вечером; о шестій мали вечеряти. Паганель хотів той щасливий день почтити величавим пиром, але що припаси їди були дуже скупі, то він попросив Роберта, аби виваб ся на лови „до сусїдної ліса“. На ту щасливу гадку Роберт аж в долоні сплеснув з утіхи; взяла ладівницю Талькава, почистили револьвери, набили їх дрібним шротом і пустили ся оба на лови.

— Лише не заганяйте ся надто далеко, а то ще заблудите — сказав до них поважно майор.

Коли наші мисливі відійшли, пішов Гленарван з майором поглянути на деревляну мірку, чи води убуває, а тимчасом Мілреді і Вільсон роздували на огнищі вуглі.

Гленарван не замїтив, аби вода уступала, а однако здавало ся, що она досягла вже своєї найвисшої точки; сила, з якою плила з полудня на північ була найліпшим доказом, що ще не настала рівновага аргентинських рік. Та величезна маса вод мусїла якийсь час стояти спокійно, заки мала опадати, так як море, в хвили

Стаття залізничі
Мушиня-Криниця
з Кракова 8 год.
зі Львова 12 „
з Пешту 12 „

Ц. к. ЗАВЕДЕННЯ ЗДРОСВЕ
Криниця (в Галичині)
Найзасібніша щава залізиста.

В місці:
почта три рази денно,
телеграф, аптика.

Положене гірське в Карпатах 590 метрів над пов. моря. Від стациї залізничої година дороги битої, добре утриманої.

Средства лічницї: клімат італійський, купелі залізисті, засібаї в вільний квас вуглеводний, огрівані методом Шварца (в р. 1895 видано їх 47.000).

Купелі боровінові, парюю огрівані (в р. 1895 видано їх 18.000)

Купелі газові в чистого квасу вуглеводного.

Ц. к. заведење гидротатичне: під проводом спеціяліста Дра Г. Еберса (в р. 1895 видано 28.000 процедур гидротатичних).

Пите від мінеральних місцевих і заграничних, Жентиця, кефір, гімнастика лічниця.

Лікар здросвий Др. Л. Коффе цілий своєю стало ординауючий. Надто 14 лікарів вільно практикуючих.

Проходи. Дужий великий парк смерековий знаменито удержаний. Близмі і дальші прогулки в чудові Карпати.

Помешканя. Більше як 1500 покоїв в комфортном умебльованих, в комплектно постелею, службою, диванками електричними, печами і т. д.

Костел католицкий і церков. Величавий дім здросвий, кілька реставрацій, кілька пансіонатів сряватних, молочарні, дукораї.

Музика здросва під проводом А. Вронського під 21 мая. Сталий театр, концерта.

Френвенція в р. 1895 5096 осіб.

Сезон від 15 мая до 30 вересня.

В Маю, Червню і Вересю ціни купелей, помешкань і страч в головній реставрації знижені о 20%.

Розсилка води мінеральної від Цвітня до Падолиста, склада у всіх більших містах в краю і за границею.

В місяці липня и серпня убогим жадні пільги, як увільнене від такс здросвих і т. п. уділені не будуть.

На жадане уділяе обясненя

53

Ц. к. Заряд здросвий в Криниці.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА
у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всі дневники
по цінах оригінальних.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕННЯ

до всіх дневників
по цінах оригінальних.

До

Народної Часописи, Газети Львівської, і Przeglądu
може лише се бюро анонси приймати.

С. Кельсен у Відни

поручає:

Кльосети з перешливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні урядженя купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури лянні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

GERMAN GAMEL у Львові Пасаж Гавсмана ч. 8

На жадане висилає ся катальогі.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всі дневники по цінах оригінальних.